

Παλαιά Διαθήκη και Μυθολογία.

Γράφει ο Νικόλαος Βολουδάκης, Θεολόγος.

Πρίν αναφερθῶ στό κύριο θέμα, τό ὁποῖο εἶναι ἡ ἐξάρτηση τῆς μυθολογίας ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, κρίνω χρήσιμο νά ἀναλύσω τήν ἔτυμολογία τῶν λέξεων Μύθου καί Ἱστορίας.

Τό οὐσιαστικό Μῦθος προέρχεται ἀπό τό συνηρημένο ρῆμα μυθολογέω - μυθολογῶ, τό ὁποῖο σημαίνει διηγοῦμαι μύθους, ἐπινοῶ μύθους¹ ὁ Δωρικός τύπος τοῦ ρήματος εἶναι μυθίσδω, μυσιδδω², ὁ μῦθος εἶναι μέν ἱστορία, περιέχει ψήγματα ἀληθείας ἀλλά ἔχει καί προσμίξεις φανταστικῶν θεωριῶν καί εἰκασιῶν. Ἀντιθέτως τό συνηρημένο ρῆμα ἱστορέω - ἱστορῶ σημαίνει παραθέτω ἱστορικά γεγονότα, ἐξερευνῶ - ἐξετάζω³. Ὡστόσο δέν θά πρέπει νά παραθεωρεῖται καί ἡ σημασία τῆς μελέτης τῆς μυθολογίας τῶν λαῶν γιά τόν ἀπλούστατο λόγο ὅτι ἡ μυθολογία, ὀφείλει τρόπον τινά τήν ὕπαρξή της στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀφοῦ οἱ μῦθοι της ἀποτελοῦν παρηλλαγμένα γεγονότα τά ὁποῖα τά ἔθνη τά προσάρμοσαν στόν δικό τους τρόπο ὑπάρξεως τῆς ἱστορίας τους.

Γιά νά γίνει κατανοητή αὐτή ἡ θέση, ἀναφέρω τό παράδειγμα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Νῶε, καί τό πλοῖο τοῦ Οὐтнаπιστίμ τῆς Βαβυλωνιακῆς πα-

ράδοσης. Ἡ κιβωτός τοῦ Νῶε ἐξερευνήθηκε καί μελετᾶται ἀκόμη καί σήμερα στίς ἡμέρες μας, ἀπό τήν Ἀρχαιολογία ἐνῶ τό πλοῖο τοῦ Οὐτναπιστίμ παρέμεινε ἀνεξερεύνητο γιατί ἀπετέλεσε εἰκασία, ἀστήρικτο θρυλο. Ἐνα πολύ ἐνδιαφέρον θέμα πού θέλω νά θίξω· σύμφωνα μέ τήν μαρτυρία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι οἱ γίγαντες οἱ ὁποῖοι προῆλθαν ἀπό τήν σύζευξη⁴ τῆς γενεᾶς τοῦ Σήθ μέ τούς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς τοῦ Καϊνάν, ἀπό τήν μίξη αὐτή προῆλθαν οἱ γίγαντες, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. Ὁ ἐπιθετικός προσδιορισμός προσδίδει σ' αὐτούς ὄχι μόνο τόν ἐξαιρετικό σωματότυπο ἀλλά καί τά μεγάλα ἔργα πού ἄφησαν πίσω τους, ὅπως εἶναι οἱ πόλεις μέ τά μεγάλα τείχη.

α'. Οἱ Γίγαντες στήν Π. Διαθήκη.

Ἡ λέξη γίγας στήν Παλαιά Διαθήκη ἀποδίδεται ἀπό τό οὐσιαστικό "Nephil" πού σημαίνει τόν ἰσχυρό, τόν γιγαντόσωμο, τόν καταπιεστή τόν τύραννο. Ἀναφέρεται 3 φορές, μία στήν Γένεση "οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπί ταῖς ἐκείναις· καί μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοί τοῦ Θεοῦ πρός τάς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων καί ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί".⁵

Στό βιβλίο τῶν Ἀριθμῶν οἱ κατάσκοποι τοῦ Μωϋσέως ἐξόγκωσαν καί μεγιστοποίησαν ὅσα εἶδαν στήν γῆ Χαναάν καί ἀνέφεραν ὅ,τι ἡ χώρα αὐτή κατατρώει τούς κατοίκους της καί ὅτι ὁ λαός ἀποτελεῖται ἀπό γιγαντόσωμους ἀνθρώπους, **"καί ἐξήνεγκαν ἕκστασιν τῆς γῆς, ἣν κατεσκέψαντο αὐτήν πρός τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, λέγοντες· τήν γῆν, ἣν παρήλθομεν αὐτήν κατάσκέψασθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ· καί πᾶς ὁ λαός, ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις· (34) καί ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας καί ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες, ἀλλὰ καί οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν."**⁶

Τό βιβλίο τοῦ Δευτερονομίου συγκαταλέγει τούς Ὀμμίν, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταστάθηκαν πρῶτοι στήν ἔρημο Μωάβ, ἔγιναν μέγα ἔθνος καί ἀπέκτησαν ἰσχύ ὅπως οἱ Ἐνωκίμ, μέ τό γένος τῶν γιγαντων. Οἱ γίγαντες καλοῦνται δέ καί Ραφαῖν ἢ Ραφαῖτες. **"οἱ Ὀμμίν πρότεροι ἐνεκάθηnton ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καί πολὺ καί ἰσχύοντες, ὡσπερ οἱ Ἐνακίμ· Ραφαῖν λογισθήσονται καί οὗτοι ὡσπερ καί οἱ Ἐνακίμ, καί οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμίν."**⁷

Πρίν τήν ἐποχή τοῦ κατακλυσμοῦ τό ἀνθρώπινο γένος εἶχε μεγάλο προσδόκιμο ὄριο ζωῆς. Ἔτσι ὁ Ἀδάμ ἔζησε 930 ἔτη, ὁ Σήθ 912 ἔτη, ὁ Ἐνῶς 905, ὁ Καϊνάν 910 ἔτη, ὁ Μαλελεήλ 895, ὁ Ἰάρεδ 962, ὁ Ἐνώχ 365, ὁ Μαθουσάλας 969 καί ὁ Λάμεχ 777 ἔτη.

Ἐξ αἰτίας ὅμως τῆς σαρκολατρείας καί τῆς ἐπιμειξίας ὁ Θεός ἠλλάτωσε⁸ σέ 120 ἔτη τό προσδόκιμο αὐτό τῆς ζωῆς. Μετά τό πέρας τοῦ κατακλυσμοῦ ἡ δράση τῶν γιγάντων ἐντοπίζονται στήν Βασάν ἡ ὁποία ἀποκαλεῖται "γῆ γιγάντων", τήν ὁποία κατέλαβαν οἱ Ἰσραηλιῖτες μετά τήν νίκη τους ἐπί τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορριτῶν πού εἶχε τήν ἔδρα του στήν Ἐσεβών καί τόν Ὠγ τόν βασιλέα τῆς Βασάν πού ἔμενε στήν Ἀσταρώθ καί στήν Ἐδραῖν: **“μετά τὸ πατάξαι Σηὼν βασιλέα Ἀμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἐσεβών καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρώθ καὶ ἐν Ἐδραῖν, (5) ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ Μωάβ, ἤρξατο Μωϋσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων”**.⁹

Ὁ Ὠγ ἦταν ὁ τελευταῖος βασιλιάς τῶν Ἀμορραίων πού κατοικοῦσε στήν Βασάν, μάλιστα μερικά ἀντικείμενά του, ὅπως ἦταν τό κρεβάτι του, φυλάσσεται στήν ἀκρόπολη τῶν Ἀμμωνιτῶν, τίς διαστάσεις του, ἀναφέρει τό βιβλίο τοῦ Δευτερονομίου **“ὅτι πλὴν Ὠγ βασιλεὺς Βασάν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἰῶν Ἀμμάν, ἐννέα πήχεων τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός.”**¹⁰

Παράλληλα στό βιβλίο τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἀναφέρεται ἡ κατάληψη τῶν πόλεων τῆς Νότιας Χαναάν, ὅπου κατοικοῦσαν οἱ γίγαντες Ἐνακίμ (Ἄνακίμ) στήν Χεβρών, στήν Δαβίρ, στήν Ἀναβώθ καί γενικά σέ ὀλόκληρη τήν ὀρεινὴ περιοχή τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καί τοῦ Ἰσραήλ **“Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς Ἐνακίμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐκ Χεβρών καὶ ἐκ Δαβίρ καὶ ἐξ Ἀναβώθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραήλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς. (22) οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνακίμ ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἰσραήλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζη καὶ ἐν Γέθ καὶ ἐν Ἀσεδὼθ κατελείφθη.”**¹¹

Τό γεγονός αὐτό μᾶς ἐπιτρέπει νά θεωρήσουμε ὅτι ἡ Χαναάν ἦταν χώρα μέ μεγάλη ἔκταση, περιελάμβανε τίς περιοχές τῆς Νοτιοδυτικῆς Συρίας,¹² Οἱ Χανααναῖοι ἦταν Σημιτικά φῦλα τὰ ὁποῖα στήν Ἀκκαδικὴ γλῶσσα ἀποκαλοῦ-

νταν Kιnαkηna, όνομασία πού έρμηνεύεται ως χώρα τής πορφύρας, γι' αυτό άκριβώς τόν λόγο ταυτίζονται μέ τούς Φοίνικες.¹³

Στήν κατηγορία τών γιγαντόσωμων ανθρώπων κατατάσσεται καί ό Γολιάθ ό όποιος περιγράφεται στό βιβλίο τών Α' Βασιλειών: **“καί έξήλθεν άνήρ δυνατός έκ τής παρατάξεως τών άλλοφύλων Γολιάθ όνομα αύτών έκ Γέθ, ύψος αύτοϋ τεσσάρων πήχεων καί σπιθαμής· (5) καί περικεφαλαία επί τής κεφαλής αύτοϋ, καί θώρακα άλυσιδωτόν αύτός ένδεδυκώς, καί ό σταθμός τοϋ θώρακος αύτοϋ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοϋ καί σιδήρου· (6) καί κνημίδες χαλκαϊ επί τών σκελών αύτοϋ, καί άσπις χαλκῆ άνά μέσον τών ώμων αύτοϋ.”**¹⁴

Ή σκηνή αύτή μέ τόν Γολιάθ παραπέμπει σέ αντίστοιχες πολεμικές σκηνές τής Ίλιάδος όπου οί Τρῶες καί οί Άχαιοί προκαλοϋσαν άλληλους σέ μονομαχία, **“Άλέξανδρος θεοειδής, παρδαλέην ώμοισιν έχων καί καμπύλα καί τόξα καί ξίφος, αύτάρ δοϋρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ πάλλων Άργείων προκαλίζετο πάντας άρίστους αντίβιον μαχέσασθαι έν αίνῃ δηιοτήτι”**.¹⁵

Παρόμοια σκηνή έχουμε στό 21ο κεφάλαιο τοϋ Β' Βασιλειών όπου ό Άβεσσά έσπευσε καί γλίτωσε άπό βέβαιο θάνατο τόν Δαυϊδ: **“Καί έγενήθη έτι πόλεμος τοϊς άλλοφύλοις μετά Ίσραήλ. καί κατέβη Δαυϊδ καί οί παϊδες αύτοϋ μετ' αύτοϋ καί έπολέμησαν μετά τών άλλοφύλων, καί έξελύθη Δαυϊδ. καί Ίεσβί, ός ἦν έν τοϊς έκγόνοις τοϋ Ραφά καί ό σταθμός τοϋ δόρατος αύτοϋ τριακοσίων σίκλων όλκῆ χαλκοϋ καί αύτός περιεζωσμένος κορύνην, καί διενοεϊτο τοϋ πατάξει τόν Δαυϊδ. καί έβοήθησεν αύτῶ Άβεσσά υϊός Σαρουϊας καί έπάταξε τόν άλλόφυλον καί έθανάτωσεν αύτόν. τότε ώμοσαν οί άνδρες Δαυϊδ λέγοντες· οϋκ έξελεύση έτι μεθ' ήμῶν εις πόλεμον καί οϋ μή σβέσης τόν λύχνον Ίσραήλ.”**¹⁶

Κυρίως όμως ή παρουσία τών γιγάντων έντοπίζεται στήν χῶρα τών Φιλισταίων όπου σημειώνονται 4 πόλεμοι μεταξύ Ίσραηλιτῶν **“καί έγενήθη μετά ταϋτα έτι πόλεμος έν Γέθ μετά τών άλλοφύλων. τότε έπάταξε Σεβοχά ό Άστατωθι τόν Σέφ έν τοϊς έκγόνοις τοϋ Ραφά. (19) καί έγένετο ό πόλεμος έν Γόβ μετά τών άλλοφύλων. καί έπάταξεν Έλεανάν υϊός Άριωργίμ ό Βηθλεεμίτης τόν Γολιάθ τόν Γεθθαϊον, καί τὸ ξύλον τοϋ δόρατος αύτοϋ ως αντίον ύφαινόντων.”**¹⁷

Έπιπλέον διαδραματίστηκε άλλος πόλεμος στήν Γέθ όπου έλαβε μέρος ένας φαλακρός γίγαντας, ό όποιος ειχε έλατωματική σωματική διάπλαση. Ό

ἄθρωπος αὐτός ἀνήκε στήν οἰκογένεια τῶν ἀπογόνων τοῦ Ραφαῖν. “καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ μαδῶν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῶ, καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ραφά.”¹⁸

β'. Οἱ γίγαντες στήν Ἑλληνική μυθολογία.

Ὡς πρὸς τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ τῶν Θεῶν στήν μυθολογία ἐπικρατοῦν 2 ἀπόψεις: ἡ πρώτη ἀποψη θεωρεῖ τὸν Ὠκεανὸ ὡς τὴν ἀρχὴ τοῦ παντός: “Καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέε Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντευσσι τέτυκται”.¹⁹ Ἀντιθέτως ὁ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς καὶ γεωργὸς στό ἔργο του τὴν Θεογονία ὑποστηρίζει ὅτι ἀρχὴ τοῦ σύμπαντος ἦταν τὸ Χάος, κατόπιν δημιουργήθηκε ἡ πλατύστερνη Γῆ καὶ τὰ σκοτεινὰ Τάρταρα πού τὴν στηρίζουν.²⁰ Ἀπὸ τὸ Χάος προήλθαν ὁ Ἔρεβος καὶ ἡ μαύρη Νύκτα, ἀπὸ τὰ 2 αὐτὰ στοιχεῖα γεννήθηκαν ὁ Αἰθέρας καὶ ἡ Ἡμέρα. Ἡ Γῆ γέννησε τὸν ἑναστρο οὐρανὸ, τὰ ὄρη καὶ τὴν Θάλασσα· ἐκτός αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ζεῦγος Οὐρανοῦ καὶ Θάλασσας προέκυψαν ἕξι Θεοί, οἱ Τιτάνες καὶ ἕξι Θεές οἱ Τιτανίδες, τρεῖς Κύκλωπες καὶ τρεῖς Ἑκατόγχειρες.

Οἱ Κύκλωπες ἦταν γιγαντόσωμοι μέ μεγάλη μυϊκὴ δύναμη, στό μέτωπό τους εἶχαν ἕναν κεντρικὸ ὀφθαλμὸ, αὐτοὶ κατασκεύασαν τὸν κεραυνὸ· ὁ Οὐρανὸς βλέποντας τὴν ἰσχύ τῶν παιδιῶν του τὰ ἔριξε στὰ Τάρταρα ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ἔκρυψε στὶς σπηλιές τῆς Γῆς.

Ἡ Γῆ κατασκεύασε ἕνα δρεπάνι μέ τὸ ὁποῖο ὀπλίστηκε ὁ Κρόνος καὶ τραυμάτισε τὸν πατέρα του τὸν Οὐρανὸ, τὸν καθαίρεσε καὶ βασίλευσε μέ τούς ὑπόλοιπους Τιτάνες. Παιδιά τοῦ Κρόνου ἦταν ὁ Πλούτων, ὁ Ποσειδῶνας, ὁ Δίας, ἡ Ἔστια, ἡ Δήμητρα καὶ ἡ Ἥρα.

Ὁ Κρόνος φοβούμενος μήπως ἀνατραπεῖ ἀπὸ τὰ παιδιά του, τὰ κατάπινε ἀπὸ τὴν στιγμή πού ἔρχονταν στὸν κόσμος, ἡ Ρέα ἡ μητέρα τοῦ Δία ἔσωσε τὸν Δία ἀντικαθιστῶντας ἀντὶ αὐτοῦ μιά σπαργανωμένη πέτρα.

Ὁ Δίας ὅταν ἐνηλικιώθηκε κατάφερε νὰ βγάλει τὰ παιδιά ἀπὸ τὴν κοιλία τοῦ Κρόνου, ἔπεισε τὰ ἀδέλφια του νὰ διεξάγουν πόλεμο ἐναντίον τῶν Τιτάνων, ὀρμητήριο τῶν Τιτάνων ἦταν τὸ ὄρος Ὀρθρυς, ἐνῶ τῶν Ἑκατόγχειρων καὶ τῶν Κυκλώπων ἦταν τὸ ὄρος Ὀλυμπος.

Ἡ διάρκεια τοῦ πολέμου ἦταν 10 ἔτη, μέ νικητές τήν παράταξη τοῦ Δία καί τῶν Ἑκατόγχειρων, οἱ ἠττημένοι Τιτάνες ἐξορίστηκαν ὀριστικά στά Τάρταρα.

γ'. Οἱ Γίγαντες στήν Παγκόσμιο Μυθολογία.

Πηγές γιά τήν παγκόσμιο μυθολογία ἀποτελεῖ τό βιβλίο τοῦ συγγραφέως Levis Spence²¹ ὅπου ἀναφέρονται οἱ μύθοι τῶν Ιροκουοῖς. Στούς μύθους αὐτούς ἀναφέρονται ὀρισμένοι ἡμι-ιστορικοί ἥρωες, γεννήθηκαν ἀπό τήν Θεά Hí' num, κύρια Θεότητα τοῦ Θεοῦ τῶν κεραυνῶν, ὁ ὁποῖος μαζί μέ τόν ἀδελφό του, τόν Δυτικό Ἄνεμο ἐξάλειψαν μία ἀπό τίς φυλές τῶν γιγάντων.

Ὁ Θεός τῶν Μάγια Carnakan εἶναι υἱός γιγάντων, οἱ ἀρχαῖοι Μεξικανοί προσδιόριζαν τούς γίγαντες μέ τήν ὀνομασία "Quinametzim", μάλιστα τοποθετοῦσαν αὐτούς σέ μακρινό χρονικό ὄριο καί τούς παρουσίαζαν ὡς πολέμιους τῶν ἀνθρώπων.

Ἐνας Ἑλληνοβρετανικός μύθος ἀναφέρει ὅτι ἡ Θεά Ἄρτεμις παρότρυνε τόν θνητό Brut μαζί μέ μία μικρή ὀμάδα ἐξόριστων Τρώων νά ιδρύσουν τήν Βρετανία, ἡ ὀποία μέχρι πρότινος ὀνομάζοταν Ἄλβιῶν καί κατοικοῦνταν ἀπό μία φυλή γιγάντων.

Ἀρχαιολογική σκαπάνη βεβαιώνει τήν ὕπαρξη γιγάντων στόν Ἑλλαδικό χῶρο.

Τήν ὕπαρξη τῶν γιγάντων πιστοποιοῦν καί οἱ ἀρχαιολογικές ἀνασκαφές πού πραγματοποιήθηκαν στήν Ἑλληνική ἐπικράτεια. Πρῶτος ὁ ἀρχαιολόγος Eric Slemar ἀνέσυρε στίς Μυκῆνες σκελετούς τῆς Ὀμηρικῆς περιόδου ὕψους 2,05 ἔως 2,25 μέτρων. Ἡ ἀνασκαφή αὐτή, πιστοποιεῖται ἀπό ἕνα ἄλλο γεγονός αὐτό τῶν Κυκλώπειων τειχῶν τῆς πόλεως τῶν Μυκηνηῶν, ἔργο γιά τό ὁποῖο ἀπαιτοῦντο ἰδιαίτερα σωματικά προσόντα προκειμένου νά ὀλοκληρωθεῖ σέ ἔκταση ἕνα τόσο σημαντικό ἔργο.

Πράγματι στίς ἀνασκαφές πού ἔγιναν στήν Ἀρχαία Πρόσυμνα τῆς Ἀργολίδος, σέ παρακείμενο νεκροταφεῖο βρέθηκαν ἀνθρώπινοι σκελετοί 5-6 μέτρων.

Ἡ ἐφημερίδα Ἐμπρός ἀναφέρθηκε μέ δημοσίευσμά της στήν ὕπαρξη τῶν γιγαντιαίων σκελετῶν σέ κάποιο χωριό τῆς Μεσσηνίας. Τό κείμενο πού

παρατίθεται είναι τό εξής: ἐκ θετικῆς καί λίαν ἀξιοπίστου πηγῆς ἀνακοινοῦται ἡμῖν, ὅτι ἐν τινί χωρίῳ τῆς Μεσσηνίας ἀνευρέθησαν πρό τινος ἀνασκαπτομένου ἀγροῦ τινός, δύο γιγάντιοι σκελετοὶ ἀνθρώπων μήκους 3 μέτρων καί ἡμίσεως περίπου μέτρων.

Ὁ κάτοχος αὐτῶν κατόρθωσε νά τοὺς μεταφέρει λάθρα εἰς Καλάμας, ὅπου καί τοὺς φυλάττει, караδοκῶν τήν εὐκαιρία ὅπως τοὺς ἐξαγάγει εἰς τό ἐξωτερικόν.²²

Στόν Φενεό τῆς Πελοποννήσου, στόν νομό Κορινθίας γηγενεῖς κάτοικοι ἐντόπισαν τάφους μέ γιγαντιαίους σκελετούς, οἱ ὁποῖοι γιά ἄγνωστο λόγο συλήθηκαν καί τό περιεχόμενό τους ἐκλάπη.

Στήν Μεγαλόπολη Ἀρκαδίας συνεργεῖο τῆς ΔΕΗ ἐντοπίζει τάφους μέ γιγαντιαίους σκελετούς. Πολλοί ἀπέδωσαν τοὺς σκελετούς αὐτούς σέ σκελετούς ζῶων τῆς Προϊστορικῆς ἐποχῆς, χωρίς νά μποροῦν νά τό στοιχειοθετήσουν.

ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΥΡΗΜΑ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

ΑΠΟ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ.—ΠΡΟΣ
ΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ Ε-
ΤΑΪΡΙΑΣ.—ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ
ΠΡΑΞΙΝ ΕΝ Τῷ ΕΣΩΤΕΡΙΚῷ
—Η ΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

Ἐκ θετικῆς καί λίαν ἀξιοπί-
στου πηγῆς ἀνακοινοῦται ἡμῖν,
ὅτι ἐν τινί χωρίῳ τῆς Μεσση-
νίας ἀνευρέθησαν πρό τινος ἀνα-
σκαπτομένου ἀγροῦ τινός, δύο
γιγάντιοι σκελετοὶ ἀνθρώπων,
μήκους τριῶν καί ἡμίσεως πε-
ρίπου μέτρων. Ὁ κάτοχος
αὐτῶν κατόρθωσε νά τοὺς μετα-
φέρῃ λάθρα εἰς Καλάμας, ὅπου
καί τοὺς φυλάττει, караδοκῶν
τήν εὐκαιρίαν ὅπως τοὺς ἐξα-
γάγῃ εἰς τό ἐξωτερικόν. Ἐμα-
θόμεν ὅτι ὁ κύριος αὐτός
ἦλθεν ἤδη εἰς διαπραγματι-
σεις μετὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ

ἐν Ἡερσεύοις Ἡελακοντολογι-
κοῦ μουσείου, καί ζητεῖ ὑπέρ-
ρογκον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς
πώλησιν τῶν σκελετῶν. Ἐν
ἀποτυχίᾳ δὲ τῆς ἐκεῖ πωλήσεως
ἔγραψεν εἰς φίλους του ἐν Βε-
ρολίῳ καὶ Λονδίῳ, ὅπως ἐ-
ρωτήσωσι τί προσφέρουσι τὰ
ἐκεῖ Ἡελακοντολογικὰ μουσεῖα
πρὸς ἀπόκτησιν τῶν δύο σκε-
λετῶν.

Ἐχει γνῶσιν τῶν εὐρημάτων
τούτων ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐ-
ταιρεία; Ἐάν δὲν ἔχη, ἀρκεῖ μί-
α ἀνάκρισις ἐν Καλάμας ἢ διὰ νά
εἴπωμεν μᾶλλον συγκεκριμέ-
νως ἐν Πυλῆα, καί θὰ μάθῃ
τίς ὁ κάτοχος τῶν δύο γιγαντι-
αίων σκελετῶν.

**Εφημερίδα «Ἐμπρός» 7 Αυγού-
στου 1900.**

**Ὅλη ἡ δημοσίευσή γιὰ τοὺς Γι-
γάντιους Σκελετοὺς ποὺ βρέθη-
καν στὴν Πύλο τῆς Μεσσηνίας.**

Στήν Ἐπισκοπή τῆς Εὐβοίας, κατά τήν διάρκεια ἔργων κατασκευῆς δρόμου βρέθηκαν ἀνθρώπινα ὀστᾶ διπλάσιου μεγέθους ἀπό τό κανονικό. Ἀντίστοιχα στήν Πελάνα τῆς Λακωνίας βρέθηκε σκελετός ἀνθρώπινου σώματος μήκους 2,20 μέτρων. Παρόμοιες ἀνασκαφές πραγματοποιήθηκαν σέ διάσπαρτους ἀρχαιολογικούς χώρους τῆς νήσου Ὑδρας, τό (1962). Στήν Γραβιά Παρνασσίδος σέ 2 λόφους πού περιεῖχαν βασιλικούς τάφους βρέθηκαν σκελετοί ἀνθρώπων κυμαινόμενοι στά 2,35 – 3,25 μέτρα, οἱ ὁποῖοι τάφοι συλήθηκαν τό (1970).

Ἀπό τίς παραπάνω ἀναφορές ὀδηγούμεθα στό συμπέρασμα ὅτι ὅλες οἱ ἀρχαιολογικές ἀνασκαφές ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ γίγαντες ἦσαν πραγματικοί ἀνθρωποι καί ὄχι μυθολογικά ὄντα, προϊόν τῆς νοσηρῆς φαντασίας.

Βάσει τοῦ δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδας Ἐμπρός προβάλλει ἕνα ἀναπάντητο ἐρώτημα: Γιατί ἐκλάπησαν οἱ σκελετοί τῆς Μεσσηνίας, τῆς Γραβιάς, τῆς Παρνασσίδος καί τοῦ Φενεοῦ τῆς Κορινθίας; καί ποιός ὁ σκοπός τῆς ἐνέργειας αὐτῆς;

Νικόλαος Βολουδάκης
Θεολόγος
«ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ» Ἄρ. Τεύχους 214-215
Ἰούνιος-Ἰούλιος 2020

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- 1:** Μικρό λεξικό τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Γεράσιμος Ἄν. Μαρκαντωνάτος, Θ. Μοσχόπουλος, Ε. Χωραφάς, Ἐκδόσεις Gutenberg, σελίδα 233.
- 2:** Ἐπίτομον Λεξικόν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐτυμολογικόν-ἐρμηνευτικόν, ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ. Ἐκδόσεις ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑ Α.Ε. Σελίδα 536.
- 3:** Μικρό Λεξικό τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Γεράσιμος Ἄν. Μαρκαντωνάτος Θ. Μοσχόπουλος, Ε. Χωραφάς ΕΚΔΟΣΕΙΣ Gutenberg, σελίδα 233.
- 4:** Σύζευξη τό οὐσιαστικό προέρχεται ἀπό τό ρῆμα ζεύγνυμι, μέ τήν προσθήκη της σύνθεσης συ- σχηματίζει τούς ἀρχικούς χρόνους Ζευγνύω-ἐζεύγνυον ἐζεύγνυον -ζεύξω -ἔζευξα -ἐζευγνύμην -ζεύξομαι -ζευχθήσομαι-ἐζευξάμην -ἐζεύχθην-ἔζευμαι-ἐζεύγμην, στήν ἐνεργητική φωνή σημαίνει

ένώνω μέ δεσμό, ένῶ στήν παθητική φωνή σημαίνει ένώνομαι μέ δεσμό: Μικρό Λεξικό τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, Γεράσιμος Αν. Μαρκαντωνάτος Θ. Μοσχόπουλος, Ε. Χωραφάς ΕΚΔΟΣΕΙΣ Gutenberg, σελίδα 164.

5: Γένεσις κεφάλαιον 6 στίχος 4. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Π. Τρεμπέλα, ἐκδόσεις Ἀδελφότης θεολόγων ὁ Σωτήρ τόμος 1. Ἀθήνα 2014.

6: Ἀριθμοί, κεφάλαιον ιγ' στίχοι 33-34, Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Π. Τρεμπέλα, ἐκδόσεις Ἀδελφότης θεολόγων ὁ Σωτήρ τόμος 3. Ἀθήνα 1996.

7: Δευτερονόμιον, κεφάλαιον β' στίχοι 10 ἕως 11, σελίδα 242. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Π. Τρεμπέλα ἐκδόσεις Ἀδελφότης θεολόγων ὁ Σωτήρ τόμος 3. Ἀθήνα 1996.

8: Ἐλασσώ – τπόω (Ἀττικόμεκτο ρῆμα), ἡλάττωσα - ἡλάττωκα - ἔλαττωθήσομαι - ἡλαττώθην - ἡλάττωμαι ἐδῶ εἶναι τρίτο πρόσωπο ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, παρατατικοῦ.

9: Δευτερονόμιον, κεφάλαιον α', στίχοι 4-5, σελίδα 235. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Π. Τρεμπέλα, ἐκδόσεις Ἀδελφότης θεολόγων ὁ Σωτήρ τόμος 3. Ἀθήνα 1996.

10: Δευτερονόμιον, κεφάλαιον γ' στίχος 11, σελίδα 248. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Π. Τρεμπέλα, ἐκδόσεις Ἀδελφότης θεολόγων ὁ Σωτήρ τόμος 3. Ἀθήνα 1996.

11: Ἰησοῦς τοῦ Ναυή, Κεφάλαιον ια' στίχοι 21 ἕως 23. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Τόμος 4ος Παναγιώτου Τρεμπέλα Ἐκδόσεις Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ. Ἀθήνα 2005.

12: Εἰσαγωγή στήν Ἱστορία καί Ἀρχαιολογία τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς, σελίδα 182 Κων/νος Κοπανιάς, Ἑλληνικά Ἀκαδημαϊκά συγγράμματα καί βοηθήματα. Κάλλιπος.

13: Λεξικό τῶν λαῶν τοῦ Ἀρχαίου κόσμου, σελίδα 837. Δημητρίου Ε. Εὐαγγελίδη, Α' ἔκδοση 2006, Ἐκδόσεις Κυρομάνος Θεσσαλονίκη.

14: Α' Βασιλειῶν Κεφάλαιον ιζ' στίχοι 4 ἕως 7, σελίδες 110-111. Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Π. Τρεμπέλα, ἐκδόσεις Ἀδελφότης θεολόγων ὁ Σωτήρ τόμος 3. Ἀθήνα 2006.

15: Ὀμήρου Ἰλιάδα, ραψωδία Γ' στίχοι 16-19, Ἄπαντα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων. Ἐκδόσεις ΠΑΠΥΡΟΣ.

16: Β΄ Βασιλειῶν, κεφάλαιον κα΄ στίχος 15-17. Σελίδα 319. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Τόμος 5 Ἐκδόσεις Ἀδελφότης Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ, Ἀθήνα 2006.

17: Β΄ Βασιλειῶν, κεφάλαιον κα΄ στίχος 18-19. Σελίδα 319. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Τόμος 5 Ἐκδόσεις Ἀδελφότης Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ, Ἀθήνα 2006.

18: Β΄ Βασιλειῶν, κεφάλαιον κα΄, στίχος 20, σελίδα 320. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μετά συντόμου ἐρμηνείας. Τόμος 5 Ἐκδόσεις Ἀδελφότης Θεολόγων ὁ ΣΩΤΗΡ, Ἀθήνα 2006.

19: Ὅμηρου Ἰλιάδα, ραψωδία Ξ΄ στίχοι 245-246, σελίδα 598, τόμος 2. Ἄπαντα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων. Ἐκδόσεις ΠΑΠΥΡΟΣ.

20: Κωνσταντίνου Παπαρηγόπουλου, Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τόμος 1, σελίδα 36. Ἐκδόσεις 4π Α.Ε.

21: "The myths of the North American Indians " Lewis Spence, σελίδα 17.

22: Ἐφημερίδα Ἐμπρός, φύλλο 7ης Αυγούστου 1900, σελίδα 3.

Πηγή : <https://www.agnikolaos.gr/articles>